

grafreden.nl

Lieve Marjan, Sanne en Tim,
kleine Noor,
Pieter en Els,
en iedereen die Henk liefhad,

dank je dat ik hier als zijn beste vriend mag spreken.

We vieren vandaag een leven dat liep als een goed afgestelde ketting:
soepel, doelgericht, en met die typische Henk-twinkeling bij elke bocht.

Wij leerden elkaar kennen op de middelbare school.
Vanaf dag één deelden we dezelfde route: humor, fietsen en onze vaste
vrijdagmiddagborrel.
Hij, met die ondeugende glans in de ogen,
en ik, die altijd net te laat afremde.
Henk corrigeerde dat niet met woorden,
maar met een knipoog en een gereedschapje uit zijn achterzak.

Opgegroeid in Zwolle leerde hij het vak van zijn vader,
en in 1983 zette hij zijn eigen bord buiten: De Schakel.
Die naam paste perfect.
Henk verbond dingen: kettingen en kabels,
maar vooral mensen met elkaar.
Je liep zijn werkplaats binnen en voelde meteen:
iedereen is welkom.
Eerst koffie,
dan gereedschap.
En afspraak is afspraak.

Hij was een fietsenmaker met gouden handen,

maar ook de dorpswijze met een gran paraat

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl

Vrijwilliger bij de wielclub,
de man die startnummers vastspeldde,
zenuwen weglachte,
en na de finish als eerste “kom goed!” zei—en gek genoeg had hij altijd gelijk.

Mijn mooiste herinnering?

Die dag dat mijn ketting losschoot in de stromende regen.

Ik mopperde,

Henk riep: “Prima, gratis douche bij de service!”

Twee minuten later draaide ik alweer, terwijl we huilden van het lachen.

Zo was hij:

problemen los je op met handen én humor.

Als iets misging volgde zijn knipoog,

en dan wist je: dit komt weer in orde.

Thuis vond hij zijn grootste trots:

Marjan, met wie hij in 1986 trouwde,

Sanne en Tim,

en sinds kort die betoverende titel Opa van Noor.

Met jullie werd zijn leven breder en lichter.

En ja, er waren ook de klassiekers die bij Henk hoorden:

oud-Hollandse spelletjes die nét te fanatiek gingen,

haring proeven op de markt,

en karaoke met foute jaren-80 hits waar hij verrassend zuiver doorheen fietste.

In De Schakel blijft nog iets van hem hangen.

Zijn woordgrappen,

het “kom goed!” bij de deur,

en de eeuwige zoektocht naar de onvindbare inbussleutel.

Hij zocht,

ik zocht mee,

en aan het eind bleek—natuurlijk—dat ding in zijn eigen borstzak te zitten.

Henk lachte het hardst.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl

Vandaag nemen we afscheid van Hendrik de Vries,

Henk,

68 jaar.

Maar wat hij ons naliet is geen verzameling spullen,
het is een manier van doen.

Een welkom aan wie binnenstapt.

Humor vóór de ingewikkelde uitleg.

En trouw aan wat je belooft.

Aan jullie, lieve familie:

moge de stilte straks worden doorbroken door zijn zachte “kom goed!”
dat jullie in je eigen stem gaan horen.

En aan jou, vriend,

dank je voor elke rit, elke borrel, elke grap.

Wij trappen door.

Jij fietst voorop.

Deze toespraak is gemaakt met grafreden.nl. Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu op grafreden.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op grafreden.nl